फलानिसंख्याय अक्षविद्रात्तामर्थ्यात्रारोरायामादिकमनालोच्यैवेतिभावः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ द्विजानिवपक्षिणइवः॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४२ ॥ इत्या०प०नै०भा०द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥।।।।।।।।।।

.ततोगतञ्बरोराजानैषधःपरवीरहा ॥संप्रनष्टेकलौराजासंस्यायास्यफलान्युत॥३९॥मुदापरमयायुक्तस्तेजसाथपरेणवै ॥ रथमारुत्यतेजस्वीप्रययौजवनै हेंयैः॥४०॥ विभीतकश्राप्रशास्तःसंदत्तःकलिसंश्रयात्॥हयोत्तमानुत्पततोद्विजानिवपुनःपुनः॥४१॥ नलःसंनोदयामासप्रदृष्टेनांतरात्मना॥विदर्भाभि मुखोराजाप्रययौसमहायशाः॥४२॥ नलेतुसमितकांतेकलिरप्यगमद्भृहं॥ ततोगतज्वरोराजानलोभूत्पृथिवीपितः॥ विमुक्तःकलिनाराजन्रूपमात्रवि योजितः॥४३॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यके०नलोपास्यानप०कलिनिर्गमेद्दिसमतितमोऽध्यायः॥७२॥ ततोविद्रभन्सिप्रामंसायाङ्केसत्यविक्रमं॥ ऋतुपर्णजनाराज्ञेभीमायप्रत्यवेद्यन्॥ १॥ सभीमवचनाद्राजाकुंडिनंप्राविशत्पुरं॥ नाद्यत्रथघोषेण सर्वाःसविदिशोदिशः॥२॥ततस्तंरथिनघोषंनलाश्वास्तत्रशुश्रुवुः॥श्रुत्वातुसमृहष्यंतपुरेवनलसियो॥३॥दमयंतीतुशुश्रावरथघोषंनलस्यतं॥यथामे घस्यनदतोगंभीरंजलदागमे॥४॥परंविस्मयमापन्नाश्रुत्वानादंमहास्वनं॥नलेनसंगृहीतेषुपुरेवनलवाजिषु॥सदृश्रंरथनिघींषंमेनेभैमीतथाह्याः ॥५॥ प्रासादस्थाश्र्वशिखिनःशालास्याश्र्वववारणाः ॥ हयाश्रशुश्रुवुस्तस्यरथघोषंमहीपतेः ॥ ६ ॥ तन्द्रुत्वारथनिघोषंवारणाःशिखिनस्तथा ॥ प्रणेदुरुन्मु खाराजन्मेघनादइवोत्सकाः॥ १॥ दमयंत्युवाच यथासौरथनिर्घोषःपूरयित्रवमेदिनीं ॥ ममाह्वादयतेचेतोनलएषमहीपितः ॥ ८॥अथंचंद्रा भवकंतंनपस्यामिनलंयदि॥ असंख्येयगुणंवीरंविनंक्यामिनसंशयः॥ ९॥ यदिवैतस्यवीरस्यबाङ्कोर्नाद्याहमंतरं ॥ प्रविशामिसुखस्पर्शनभिषण्याम्यसं शयं॥ १०॥ यदिमांमेघनिर्घोषोनोपगच्छतिनैषधः॥ अद्यचामीकरप्रस्यंप्रवेक्ष्यामिहुताशनं ॥ ११ ॥ यदिमांसिंहविक्रांतोमत्तवारणविक्रमः ॥ नाभिग च्छितराजेंद्रोविनंक्ष्यामिनसंश्यः॥ १२॥ नस्मराम्यवृतंकिंचिन्नस्मराम्यपकारतां॥ नचपर्युषितंवाक्यंस्वैरेष्विपकदाचन॥ १३॥ प्रभुःक्षमावान्वीरश्रदाता 

ततइति ॥ १ ॥ २ ॥ नलाश्वाःविदर्भनगरेयेदमयंत्याऽपत्याभ्यांसहप्रेषिताः ॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६ ॥ शिखिनोमयूराःमेघध्वनितभ्रमात्चुकुशुः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९॥ १० ॥ ११॥ १२ ॥ पर्युषितंप्रतिज्ञातकाला तिलंघि ॥ १३ ॥ जितेदियत्नमेवाह रहइति रहसिकर्तव्येसुरतविषये नीचकर्मपारदार्यादितद्नुवर्ततइति तदन्यःअनीचानुवर्ती परस्तिषुक्कीबङ्क्तयर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥